RUPERTUS TUITIENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 30r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

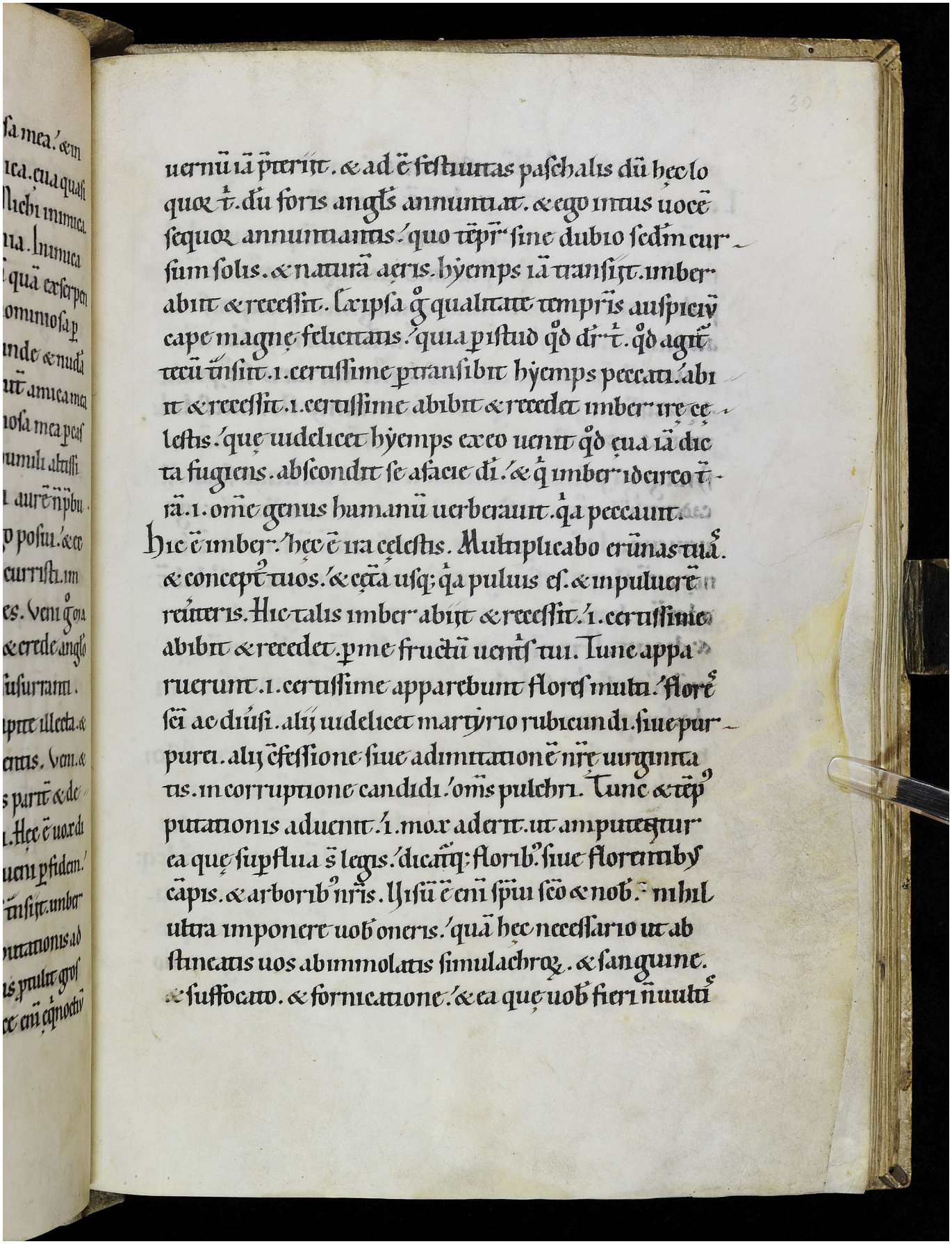

uernū iā p̄teriit. & ad ē festiuitas paschalis dū hęc lo
quor t̄. dū foris angl̄s annuntiat. & ego intus uocē
sequor annuntiantis. quo tēpr̄ sine dubio sedm cur
sum solis. & naturā aeris. hyemps iā transiit. imber
abiit & recessit. Ex ipsa ḡ qualitate tempr̄is auspiciū
cape magnę felicitatis. quia p istud q̄d dr̄ t̄. q̄d agit̄
tecū t̄nsiit. i. certissime p transibit hyemps peccati. abi
it & recessit. i. certissime abibit & recedet imber irę cę
lestis. quę uidelicet hyemps ex eo uenit q̄d ęua iā dic
ta fugiens. abscondit se a facie dī. & q̄ imber idcirco t̄
rā. i. om̄e genus humanū uerberauit. q̄a peccauit.
Hic ē imber. hęc ē ira cęlestis. Multiplicabo erūnas tuas.
& concept̄ tuos. & cęt̄a usq; q̄a puluis es. & in puluerē
reuteris. Hic talis imber abiit & recessit. i. certissime
abibit & recedet. p me fructū uent̄s tui. Tunc appa
ruerunt. i. certissime apparebunt flores multi. flores
sc̄i ac diuisi. alij uidelicet martyrio rubicundi. siue pur
purei. alij c̄fessione siue adimitatione ē nr̄ę uirginita
tis. in corruptione candidi. om̄s pulchri. Tunc & tēp̄
putationis aduenit. i. mox aderit. ut amputetur
ea quę sup̄flua s̄ legis. dicat̄q; florib̄. siue florentibus
cāpis. & arborib̄ nr̄is. Uisū ē enī sp̄iu sc̄o & nob̄. nihil
ultra imponere uob̄ oneris. quā hęc necessario ut ab
stineatis uos ab immolatis simulachroꝝ. & sanguine.
& suffocato. & fornicatione. & ea quę uob̄ fieri n̄ uult̄